

Ötzi *

Gabriel Cristea

Alpii, tărâmul nesfârșirii...
Din nișa oblică
- pleoapă zdrelită-a stâncii -
extatic privești lănoasele zăpezi.
Fuioare-nvâltorând rafale
te-mbată cu vedenii;
Dansează-n jurul tău - ești încă jar mocnind! -
și-o moale toropeală-ți arde trupul,
vestind Colindătoarea-Albă...
Te vezi copil în blănuri de samur
și te cuprinde bucuria -
bătrânul ți-a cioplit un ied!
O lacrimă îngheață amintirea.

Mai ai puțin răbdare, războinice,
și vei ajunge pe Valea-pajiștii-nsorite,
acolo unde șerpuiesc înalte ierburi
printre cărările de zimbri.
Tu nu mai simți durerea săgeții
ce-ți încleștase carnea,
ci alba nesfârșire lingându-ți osteneala.

Uite că vine, te-acoperă Colindătoarea,
cu trena ei străluminând cristale!
Cum zornăie, de parcă-s țurțuri de izvoare...
Ascultă-le, copileeeee!

Notă*

Ötzi este numele care se folosește pentru mumia omului zăpezilor (omul ghețarilor), găsit în Munții Alpi în apropierea graniței dintre Austria și Italia.
Este vorba despre un corp de bărbat mumificat care a trăit la sfârșitul neoliticului respectiv la începutul epocii cuprului, acum circa 5.300 ani.